

НАША ЦЕРКВА - КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЧАСОПИСУ «БОРИСТЕН»

ВИДАННЯ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕДСТОЯТЕЛЬ УПЦ КП ФІЛАРЕТ № 11 (147) 2015

ОФІЦІЙНИМ РЯДКОМ

ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ВІДВІДАВ БІЛИЙ ДІМ

Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета, глави УГКЦ Верховного архієпископа Києво-Галицького Святослава Шевчука та Головного рабина Києва й України Якова Дов Блайха з представниками Адміністрації Президента США.

На зустрічі від Президента Сполучених Штатів Америки були присутні: від Ради національної безпеки – спеціальний помічник Президента та старший директор з Європейських справ доктор Чарльз Купчан, директор по Україні Ерік Сіарамелла, директор зі глобальної взаємодії Лора Шульц; від Управління з конфесійних питань та сусідства й партнерства – спеціальний помічник Президента з конфесійних питань та сусідства й партнерства Мелісса Роджерс; від Держдепартаменту США – радник з питань політики в Європі і Євразії в Бюро секретаря віросповідання і глобальних питань Дженніфер Вістренд.

Релігійні лідери передали лист членів Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій – УПЦ КП, УГКЦ, РКЦ в Україні, протестантських Церков (ВСОЄХБ, ЦХВЕУ, УХЄЦ, УЛЦ), а також ДУМУ і ОІРОУ – Президенту США Бараку Обамі з проханням посилити гуманітарну допомогу Україні загалом та сприяння у доставці вже зібраної допомоги у рамках виконання програм «Партнерство заради миру» та «Державної програми партнерства Національної Гвардії».

Під час всебічної дискусії були обговорені питання подальшої підтримки України та зміцнення таким чином демократії та свободи в Європі й світі.

Святійшого Владика супроводжували перший проректор КПБА протоієрей Олександр Трофимлюк і голова управи собору св. Андрія Первозваного м. Блумінгдейл Іван Ярьсько.

9 листопада 2015 року в комплексі Білого дому відбулася зустріч Предстоятеля УПЦ Київського Патріархату Святійшого

Прес-центр Київської Патріархії

СВЯТІЙШИЙ ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ ВЗЯВ УЧАСТЬ У ДЕРЖАВНИХ ПОМИНАЛЬНИХ ЗАХОДАХ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ

28 листопада 2015 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет відслужив панахиду за жертвами Голодомору - геноциду українського народу 1932-1933 років у національному музеї «Меморіал пам'яті жертв Голодомору в Україні».

Під час заупокійного богослужіння його Святості співслужили Патріарший намісник, митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Епіфаній, єпископ Вишгородський Ага-

піт, керуючий справами Київської Патріархії та столичне духовенство. За Панахидою також молилися: Предстоятель Української автокефальної православної церкви митрополит Макарій (Малетич), Предстоятель Української греко-католицької церкви Верховний архієпископ Києво-Галицький Святослав (Шевчук).

Після Панахиди до присутніх звернувся свідок Голодомору Микола Онищенко.

«Люди, це все було, я все це бачив... Я чув крики дітей. Це було страшно. У людей відбирали хліб. А хліб – це було життя. Віднімали хліб. Люди вмирали. Їх вбивав радянський режим. Ми маємо пам'ятати горе нашого народу. Вічна пам'ять загиблим. Вони нас єднають. Ми вас будемо пам'ятати і будемо берегти Україну», - зазначив у своїй промові свідок геноциду.

До присутніх з промовою звернувся Президент України Петро Порошенко.

«Ми мусимо собі і всьому світові сказати - не забудемо злочинів Голодомору – геноциду та його винуватців; не зрадимо ідеалів Революції Гідності; зробимо все для національного, політичного, економічного відродження України, для її входження в європейську сім'ю вільних народів», - зазначив глава держави.

Після виступу Президента була оголошена загальнонаціональна хвилина мовчання, по закінченні якої розпочалася всеукраїнська акція «Запали свічку!».

Глава держави разом з дружиною та свідком страшних подій 1932-1933 років Миколою Онищенком встановили свічки пам'яті до основної частини Меморіалу. Свічки пам'яті було встановлено і від усіх областей України. Сяйвом лампадок, які встановили присутні на церемонії, вкрилися і пагорби навколо Меморіалу.

В церемонії біля Меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні також взяла участь глава Уряду Арсеній Яценюк, урядовці, Президент України 1991-94 Леонід Кравчук, Президент України 1994-2005 Леонід Кучма, Президент України 2005-2010 Віктор Ющенко, представники дипломатичного корпусу, глави релігійних організацій, офіційні особи, представники громадськості, свідки голодомору-геноциду 1932-33 років та сотні киян.

ПАТРІАРШЕ БОГОСЛУЖІННЯ У 25-ТУ НЕДІЛЮ ПІСЛЯ П'ЯТДЕСЯТНИЦІ

У неділю 25-ту після П'ятдесятниці, в день свята ікони Божої Матері «Скоропослушниця» у Володимирському кафедральному патріаршому соборі Києва Патріарх Філарет звершив урочисті богослужіння.

Напередодні неділі, 21 листопада 2015 року, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Всенічне бдіння у Володимирському кафедральному соборі столиці.

У неділю вранці, 22 листопада, Патріарх Філарет у співслужінні Патріаршого намісника, митрополита Переяслав-Хмельницького і Білоцерківського Епіфанія, митрополита Білгородсько-Обоянського Іоасафа, архієпископа Чернігівського і Ніжинського Євстратія, архієпископа Кримського і Сімферопольського Климента, єпископа Васильківського Лаврентія, вікарія Київської єпархії, єпископа Запорізького і Мелітопольського Фотія, єпископа Вишгородський Агапіта, намісника Михайлівського Золотоверхого монастиря, керуючого справами Київської Патріархії, першого проректора Київської православної богословської академії протоієрея Олександра Трофимлюка та інших викладачів у священному сані, соборного й запрошеного духовенства звершив Божественну літургію свт. Іоана Золотоустого.

Звертаючись до вірних, Святійший Патріарх пояснив відмінність воскресіння пророками та Господом нашим Ісусом Христом. «Щойно ми почули Євангельське читання про звершення Господом Ісусом Христом двох чудес: зцілення кровоточивої, через доторкання до одягу Ісуса Христа, друге, ще більше чудо, – воскресіння дочки начальника синагоги Іаїра.

Ісус Христос воскресив і сина найншської вдови, а також воскресив Лазаря, який вже розкладався. Ці чудеса свідчать про те, що Він є істинний Бог. Воскресали і пророки як ви знаєте з Біблії. Яка різниця між тими воскресіннями пророків і воскресіннями, які звершував Ісус Христос? Різниця та, що Він не тільки воскресив інших, а й воскресив Самого Себе. І ті, які воскресали і через

чудеса пророків, і через чудо Ісуса Христа помирили. Ніхто із них не залишився живим. А Ісус Христос воскрес і вже не помирає. І воскресіння попередників не змінювало природу людську. Що це означає? А те, що вони як були смертними так і залишились смертними, а тіло Ісуса Христа змінилось в своїй природі – стало безсмертним, тобто Ісус Христос вже ніколи не помирає і не може померти» – сказав Патріарх Філарет.

Також Святійший Владика наголосив на правильності людського шляху, який полягає в житті по правді та любові: «Людина повинна жити тільки по правді і любити. І якщо ми будемо жити по правді і будемо любити, то Господь своєю Божественною благодаттю допоможе нам і доказом того є святі».

За богослужінням молилися церковний меценат Андрій Миколайович Мазола із сім'єю, стараннями якого шанований образ був написаний і переданий влітку 2012 р. до Володимирського собору зі святої гори Афон (монастиря Дохіар), а також студенти, аспіранти, численні парафіяни та паломники з інших єпархій.

За богослужінням співали три хорові колективи: Патріарший хор Володимирського собору (регент – Вероніка Матвієнко), хор Київської православної богословської академії (регент – диякон Юрій Мигаль) та кліросний хор Володимирського собору (регент – Тетяна Солосич).

Після літургії, перед створеним ченцями афонським списком з чудотворної ікони Пресвятої Богородиці «Скоропослушниця», було прочитано акафіст, який завершився молитвою за Україну і величанням Цариці Небесній.

Після Богослужіння Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет нагородив медаллю «За жертвність та любов до України» громадського діяча, фахівця з економічних питань в системі державного управління, українознавця, генерал-полковника Українського реєстрового козацтва Йосіхіко Окабе.

Особливістю цього річного богослужіння стало те, що частина молитов і піснеспівів буде звершена грецькою мовою – тією мовою, якою написаний Новий Завіт та оригінали основних богослужбових текстів Православної Церкви. Цим було підкреслено неперервний духовний зв'язок Церкви в Україні зі своєю Матір'ю Церквою Константинопольською, від якої понад тисячу років тому Київ і вся Русь прийняли хрещення.

«Вже четвертий рік ікона Божої Матері «Скоропослушниця», написана

афонськими монахами, перебуває у Володимирському соборі – говорить Святійший Патріарх Філарет. – І віруючі полюбляють цю святиню, моляться перед цією іконою, звертаються за заступництвом Божої Матері, яке особливо потрібне нашому народу в цей нелегкий час. Ікона називається «Скоропослушницею» тому, що Божа Матір милостиво вислуховує щирі молитви, звернені до неї, і скоро заступається за потребуючих, за даною їй від Бога благодаттю надає допомогу.

Цього року виповнилося 1000 років від часу упокоєння святого князя Володимира, Хрестителя Руси-України. За його проханням і повелінням візантійське духовенство звершило хрещення і його самого, і міста Києва, і всієї Руси, таким чином утвердивши наших предків у православної вірі. Істини, які сповіщені Богом через Євангеліє і проповідуються Церквою усім народам, найперше були записані давньою грецькою мовою, а потім були перекладені майже на всі мови світу. Так само і богослужіння спочатку складалося грецькою мовою. Тому під час нашого свята частина молитов звучала цією мовою, мовою Євангелія і Святих Отців, щоб у цей ювілейний рік підкреслити наш історичний духовний зв'язок з Церквою Константинополя, бо вона для нас була Матір'ю, а не Московська Церква. Остання хоче переконати українців, що для нас вона – мати. Але не ми від них, а вони від Києва прийняли хрещення, тому не Москва, а Київ – матір міст Руських.

Наступного року також сповнюється 1000 років духовних зв'язків Руси-України з монастирями гори Афон. Бо 1016 р. преподобний Антоній, уродженець Любеча на Чернігівщині, пішов у це святе місце чернечих подвигів та духовного вдосконалення для того, щоби навчитися правил молитви, посту і усамітненого монашого життя. А коли він досяг духовної досконалості, то його наставник благословив Антонію повернутися на Батьківщину, щоб тут навчати аскетичним правилам тих, хто бажає спасіння. Преподобний Антоній заснував у Києві монастир Печерський, який став родоначальником чернецтва в нашій землі. Так що і у цій царині духовності Українська Церква має своїми вчителями побожних грецьких афонських монахів».

«Піснеспіви грецькою мовою, з використанням грецької мелодичної церковної традиції, вносять у богослужіння особливу інтонацію – говорить регент Патріаршого хору Володимирського собору Вероніка Матвієнко. –

Адже саме з цієї традицією хорового співу пов'язана поява церковної музики в Україні, яку за переданням привезли до нас співаки з почту грецької царівни Анни, дружини святого Володимира. Грецька мелодійна традиція відрізняється від тієї, яка склалася пізніше в нашій Церкві. Бо традиції київського розспіву, чи розспіву Печерської лаври, а тим більше ближчі до нас за часом написання авторські хорів творів епохи бароко чи початку ХХ століття у своїй основі мають багатоголосся. А грецька хорова традиція й дотепер значною мірою спирається на сольний спів, коли хор виступає музичним фоном для голосного виконавця.

У репертуарі нашого хору давно є піснеспіви грецькою мовою або пов'язані з грецькою музичною традицією, наприклад особливий Патріарший Поліхроніон (Многоліття) або гімн на честь Божої Матері св. Нектарія Егінського. Але з нагоди свята ми хочемо порадувати богомольців новими для нас піснеспівами грецькою мовою».

Появу ікони Пресвятої Богородиці «Скоропослушниця» старці Дохіарського монастиря відносять до часів св. Неофіта, засновника обителі в Х ст. Але своє ім'я, відоме нам і сьогодні, образ отримав тільки через сім сотень років. За монастирським переказом 1664 року трапезар на ім'я Ніл, проходячи за звичаєм повз ікону вночі із запаленою лучиною, почув від неї слова: «В майбутньому не наближайся сюди із запаленою лучиною і не копоти Мого образу». Монах вирішив, що це жарт когось із братів, і, не сприйнявши всерйоз знамення, продовжив ходити з лучиною повз ікону. Незабаром трапезар з волі Богородиці був позбавлений зору. Тільки тоді зрозумів Ніл, як він помилився. Монах став дні й ночі молитися перед святою іконою, просячи прощення. Так тривало, поки він знову не почув голос, який сповістив про прощення й прозріння. За переказами, Божа Матір вимовила, що ікона її з цієї пори іменуватиметься Скоропослушницею, бо «швидко всім, хто молиться до неї, буду являти милість і виконання прохань». Таким чином, це єдина серед сотень ікон Богородиці, ім'я якої дала сама Пресвята Владичиця.

Ікона Пресвятої Богородиці «Скоропослушниця» відома своїми чудесами. Тому і сьогодні, преклоняючи у Володимирському соборі коліна перед списком Пресвятої Богородиці віруючі просять благодатної допомоги в прийнятті правильного рішення, зцілення від тілесних і душевних хвороб, захисту для рідних і близьких, миру для України.

У ВАШИНГТОНІ ВІДКРИЛИ МЕМОРІАЛ ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ

В американській столиці місті Вашингтоні було урочисто відкрито меморіал жертвам Голодомору в Україні.

Дозвіл на встановлення пам'ятника Конгрес США дав ще в 2005 році, а президент Джордж Буш підписав відповідний закон у жовтні 2006 року. Землю неподалік американського Конгресу (Капітолію) і центрального вокзалу у 2008 році освятив Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

За спорудження пам'ятника відповідав Український уряд та Український комітет пам'яті Голодомору в США. Після проведення відповідного міжнародного конкурсу із більше ніж 40 робіт журі вибрало проект пам'ятника «Поле пшениці» Лариси Курилас.

Сам пам'ятник символічний – це стіна, на якій росте пшениця. Вона росте буйно, і раптом її немає – вона переходить в небуття.

На пам'ятнику також міститься напис «Голодомор 1932-1933. У пам'ять про мільйони невинних жертв штучного голоду в Україні, спланованого та вчиненого сталінським тоталітарним режимом».

У відкритті меморіалу взяли участь тисячі українців Діаспори – мабуть вперше з часу відкриття пам'ятника Тарасу Шевченку столиця США побачила таке велелюдне українське зібрання. Серед почесних гостей також були дружина Президента України Марина Порошенко, посол України у Сполучених Штатах Америки Валерій Чалий, заступник голови Адміністрації Президента України Ростислав Павленко, керівник Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, сенато-

ри, конгресмени, дипломати, представники державних і неурядових організацій Сполучених Штатів Америки й України, свідки Голодомору та інші.

Українські Церкви на Батьківщині та у Діаспорі представляли Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, Верховний Архієпископ УГКЦ Святослав Шевчук, Предстоятель УПЦ в США митрополит Антоній (Щерба), єпископ УПЦ в США Даниїл (Зелінський), митрополит Філадельфійський УГКЦ Стефан (Сорока), численне православне і греко-католицьке духовенство.

Учасники заходу мали можливість побачити відеозвернення Президента України Петра Порошенка з нагоди відкриття меморіалу.

Після офіційних промов Патріарх Філарет та зазначені ієрархи і духовенство, в тому числі протоієрей Олександр Трофимлюк, звершили освячення пам'ятника та панахиду, піднесли молитви за безневинно загиблими жертвами Голодомору-геноциду.

Вічна їм пам'ять!

З ЖИТТЯ БРАТНЬОЇ ЦЕРКВИ

Блаженніший Святослав, Глава УГКЦ, узяв участь у церемонії вшанування пам'яті невинно убієнних голодом українців у 1932-1933 роках, яка відбулася у Національному музеї «Меморіал пам'яті жертв Голодомору в Україні»

У церемонії біля Меморіалу пам'яті жертв голодоморів також взяли участь Глави та офіційні представники Церков і ре-

лігійних організацій, Президент України Петро Порошенко з дружиною, Глава Уряду Арсеній Яценюк, урядовці, представники дипломатичного корпусу, представники громадськості, свідки Голодомору-геноциду 1932-1933 років.

Президент звернувся до нації зі своїм словом: «Ми мусимо собі і всьому світові сказати – не забудемо злочинів Голодомору-геноциду та його винуватців; не зрадімо ідеалів Революції гідності; зробимо все для національного, політичного, економічного відродження України, для її входження в європейську сім'ю вільних народів».

Президент із дружиною пройшли на чолі колони скорботної ходи до скульптури «Гірка пам'ять дитинства», де встановили композиції з колосків та вшанували пам'ять загиблих біля меморіального знаку «Свіча пам'яті».

У парк біля Меморіалу прийшло багато людей. Присутні тримали в руках державні прапори, свічки з траурними стрічками.

Предстоятелі українських Церков спільно відслужили Панахиду за померлими від голоду 1932-1933 років, по закінченню якої виступив очевидець Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні Микола Онищенко.

«Люди, це все було, я все це бачив... Я чув крики дітей. Це було страшно. У людей відбирали хліб. А хліб – це було життя. Люди вмирали. Їх вбивав радянський режим. Ми маємо пам'ятати горе нашого народу. Вічна пам'ять загиблим. Вони

нас єднають. Ми вас будемо пам'ятати і будемо берегти Україну», - повідав пан Микола та нагадав сумну пісеньку того часу: «Нема хліба, нема сала, бо советська власть забрала».

Після виступу Президента була оголошена загальнонаціональна хвилина мовчання, по закінченні якої розпочалася всеукраїнська акція «Запали свічку!»

«Голодомор 1932-1933 років – це не був перший і останній голод, який пережила Україна і український народ. Але він відрізняється від інших подібних сумних випадків в Україні і всьому світі, саме своєю цинічною спланованістю. Саме факт, що цей Голодомор був штучно створений, ставить його поруч з іншими прикладами масового вбивства людей», – сказав у коментарі для Департаменту інформації Глава УГКЦ.

Блаженніший Святослав зазначив, що сьогодні на основі тих даних, які ми маємо, про Голодомор ми з сумом говоримо, як про найдешевшу зброю масового знищення, яка не перебирає вік, стать, клас. Але була скерована насамперед проти українців, які переважали серед населення на цих теренах.

Департамент інформації УГКЦ

В Україні створено нову єпархію УГКЦ

У Ватикані повідомлено про те, що Святіший Отець по-благословив рішення Синоду Єпископів УГКЦ про створення Кам'янець-Подільської єпархії з осідком в м. Хмельницькому, виокремивши її з території Тернопільсько-Зборівської архієпархії та підпорядкувавши її цьому митрополічному осідкові.

Зазначимо, що юрисдикція тодішньої Тернопільсько-Збо-

рівської єпархії поширилася на терени Хмельниччини згідно з рішенням Синоду Єпископів УГКЦ, що відбувся у вересні 2003 року. У 2011 році цю єпархію було піднесено до гідності архієпархії та митрополічного осідку. Душпастирська опіка на Хмельниччині дотепер координувалася через Хмельницький та Кам'янець-Подільський деканати. Про це повідомляє uk.radiovaticana.va.

Відповідно до приписів церковного права, Блаженніший Святослав адміністратором вакантного престолу новоствореної єпархії призначив владика Василя (Семенюка), Архієпископа і Митрополита Тернопільсько-Зборівського.

Департамент інформації УГКЦ

НАШІ ДОБРІ СПРАВИ

НИЗЬКИЙ УКЛІН ТОБІ УКРАЇНСЬКИЙ ВОЇН!

Редакційний десант побував у військовому госпіталі на вул. Старокозачькій, 63 в обласному центрі (у минулому вулиця Комсомольська) у травматологічному та хірургічному відділеннях. Привезли хлопцям смачненькі і величеські пірижки з м'ясом, консервацію та книги серії «Бібліотека видавництва журналу «Бористен».

Такі усміхнені, милі, дякують нам, фотографуються, хоча це ми повинні їм дякувати. Безкінечно.....

І чудова пані волонтер Міла Ручка, яка наче мама, кожного гладить по рані чи скаліченій нозі...

Ось так. Зараз не вистачає всього (як і завжди), але особливо харчі (але не тільки солодощі, краще щось на кшталт пірижків, ковбаски, тощо) і також станки та крем для гоління! Дуже треба.

Просто принести на КПП, там вам розкажуть що і як. Або прийти до хлопців - вони раді спілкуванню.

По дорозі додому я зайшла в магазин. Вже продають новорічні ялинкові прикраси, грає святкова музика. Маленька дівчинка з татом вибрала якусь різдвяну забавку і так щиро раділа! За що вони воюють?! За Україну, за добро, а ще за ось дитячу радість...

Дарина Бутко, співробітниця редакції.

Від редакції: Ми глибоко переконані що нині кожен на своєму місці повинен протидіяти російському загарбнику допомагаючи українським оборонцям. Ми сердечно дякуємо нашим читачам із західної української діаспори за їх жертвенність у допомозі Збройним Силам України. В наступних числах ми більш докладно розповімо на що була спрямована їх добродійність.

На фото: Завдяки таким героям путінські нелюди не розпалили вогонь війни по всій Україні

«Мама» поранених бійців волонтер Міла Ручка з лезами для воїнів, котрі згодом доручила в госпіталь редакція завдяки жертводавцям з діаспори.

РІЗДВЯНИЙ ПІСТ 2015-2016: КАЛЕНДАР, ХАРЧУВАННЯ ПО ДНЯХ

Різдвяний піст, як і Великий, є багатоденним постом триває протягом 40 днів. У період 2015-2016 постити починають з 28.11.2015 року і закінчують 06.01.2016 року. Крім того Різдвяний тост називається також Пилиповим, тому що йде слідом за днем пам'яті апостола Пилипа.

Відразу ж рекомендуємо дізнатися, коли в 2016 році Великдень і Масляна.

Як був введений Різдвяний піст?

Встановлення цього періоду припадає на давні часи християнства, рівно як і встановлення інших багатоденних постів. Згадували про Різдвяний піст ще в четвертому столітті св. св. Амвросій Медиоланський, Филастрий і блаженний Августин. Лев Великий зачіпав його тему в п'ятому столітті.

На самому початку християни постили різну кількість днів: одні тиждень, інші - на кілька днів довше. Але у 1166 році на соборі в Константинопольського патріарха Луки та Візантійського імператора Мануїла, всім християнам було наказано дотримуватися посту 40 днів, безпосередньо до Різдва Христового.

Пилипівський піст необхідний, тому що саме в цей період люди очищають себе покаянням, молитвою і відмовою від їжі до дня Різдва Христового. Тільки люди з чистою душею, серцем і тілом можуть зустрічати Сина Божого, прихід у наш світ.

Він вважається останнім багатоденним постом у році, що минає. З 28 листопада по 1 січня включно можна нестрого дотримуватися встановлених правил, а ось з 1 по 6 січня - слід строго постити і правильно.

Навіщо ж встановили Різдвяний піст?

Різдвяний піст - пост в зимовий час, який служить для людей очищенням у останньої частини року, таємничим оновленням духовної, єднанням з богом і приготуванням до вихвалення Різдва Христового.

Зі слів Лева Великого, цей період створено для того, щоб ми могли принести жертву Богові за зібрані плоди. Адже нас Господь цілий рік обдаровував дарами, тому ми ж у свою чергу повинні постаратися під час цього посту бути щедрими по відношенню до бідних.

Як сказав Симеон Фессалонійський, піст Різдвяної Чотирнадцятниці схожий на піст Мойсея, який сорок днів поневірявся по пустелі, постив і отримав за це кам'яні скрижалі зі словами Господніми. Ми ж, проводячи ці сорок днів утримання від певної їжі, зможемо споглядати і прийняти слово Діви, написано не на каменях, а перевоплотившись і народжене, і віднесемо його до Божественної плоті.

Завдяки Різдвяного посту людина очищається від усього злого, що накопичилося у нього за рік, чистить серце від ненависті і брехні, наповнюючи його смиренням і любов'ю.

Як дозволено харчуватися в Різдвяний піст?

Правила живлення тут дещо відрізняються від правил Великого посту. Пилипівський піст не вважається таким суворим, тому іноді в раціоні можуть бути присутніми гарячі страви з олією і риба.

Щоб організм постить не відчував постійний голод і брак корисних вітамінів і мікроелементах необхідно приймати їжу кожні три години.

Звичайній людині важко встояти перед спокусою, скуштувати забороненого страви, але засмучуватися з цього приводу не варто, адже людям, які не є ченцями або церковними служителями дозволено невелике послаблення під час посту. Ця слабина може бути пов'язана зі станом здоров'я постить спеціфікою його роботи або індивідуальною непереносимістю певних продуктів.

Дітям у віці до 7 років, строго постити так само необов'язково, але батьки повинні починати прищеплювати їм основні правила і розповідати про традиції. Якщо дитина прагнути дотримуватися Різдвяний і інші пости, потрібно виключити з його раціону солодощі, а необхідні організму м'ясо і рибу залишити. Ці ж правила можуть дотримуватися вагітні жінки.

Календар харчування

З 28 листопада по 19 грудня 2015 року включно:

Понеділок. Дозволено вживати рослинну варену їжу, приготовлену на воді без додавання олії. Це можуть бути цукати, вареники, кисіль, рис і т. д.

Вівторок. Дозволяється вживання риби (юшка, риба під маринадом, мінтай тощо), вина (яблучного, горобинового, виноградного), варену їжу рослинного походження з додаванням масла.

Середовище. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

Четвер. Дозволяється вживання риби (юшка, риба під маринадом, мінтай тощо), вина (яблучного, горобинового, виноградного), варену їжу рослинного походження з додаванням масла.

П'ятниця. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

Субота. Дозволяється вживання риби (юшка, риба під маринадом, мінтай тощо), вина (яблучного, горобинового, виноградного), варену їжу рослинного походження з додаванням масла.

Неділя. Дозволяється вживання риби (юшка, риба під маринадом, мінтай тощо), вина (яблучного, горобинового, виноградного), варену їжу рослинного походження з додаванням масла.

З 20 грудня 2015 року по 1 січня 2016 року включно.

Понеділок. Дозволено вживати рослинну варену їжу, приготовлену на воді без додавання олії. Це можуть бути цукати, вареники, кисіль, рис і т. д.

Вівторок. У раціон дозволено ввести варену їжу рослинного походження, заправлений олією. Наприклад, баклажанна ікра, томатний суп, яблучний пиріг, картопля з грибами, фалафель і ін.

Середовище. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

Четвер. У раціон дозволено ввести варену їжу рослинно-

го походження, заправлений олією. Наприклад, баклажанна ікра, томатний суп, яблучний пиріг, картопля з грибами, фалафель і ін.

П'ятниця. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

Субота. Дозволяється вживання риби (юшка, риба під маринадом, мінтай тощо), вина (яблучного, горобинового, виноградного), варену їжу рослинного походження з додаванням масла.

Неділя. Дозволяється вживання риби (юшка, риба під маринадом, мінтай тощо), вина (яблучного, горобинового, виноградного), варену їжу рослинного походження з додаванням масла.

З 2 січня 2016 року по 6 січня 2016 року включно:

Понеділок. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

Вівторок. Дозволено вживати рослинну варену їжу, приготовлену на воді без додавання олії. Це можуть бути цукати, вареники, кисіль, рис і т. д.

Середовище. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

Четвер. Дозволено вживати рослинну варену їжу, приготовлену на воді без додавання олії. Це можуть бути цукати, вареники, кисіль, рис і т. д.

П'ятниця. Сухоядіння (хліб, сухофрукти, фрукти, сирі овочі, горіхи, мед).

ПРАВОСЛАВНІ СВЯТА У ЛИСТОПАДІ

4 листопада — церковне свято на честь Казанської ікони Божої Матері

Чи може молитва перед іконою допомогти врятувати державу і націю? Відповідь зустрічаємо в історії. Саме 4 листопада є днем вшанування чудотворної Казанської ікони Божої Матері на знак порятунку Русі від навали поляків у 1612 році.

Ці події в історії закарбувались як «Смутний час», період повного знищення державності на північно-руських тере-

Субота. У раціон дозволено ввести варену їжу рослинного походження, заправлений олією. Наприклад, баклажанна ікра, томатний суп, яблучний пиріг, картопля з грибами, фалафель і ін.

Неділя. У раціон дозволено ввести варену їжу рослинного походження, заправлений олією. Наприклад, баклажанна ікра, томатний суп, яблучний пиріг, картопля з грибами, фалафель і ін.

6 січня - це самий строгий день Різдвяного посту, тому в цей день варто утриматися від їжі до першої зірки.

Протягом усього Різдвяного посту 2015-2016 необхідно обмежувати себе в різних утіхах і гулянь. Не можна проявляти злість, думати про людей погано, заздрити комусь. Також під час Різдвяного посту не можна проводити обряд вінчання, тому всі весільні торжества потрібно влаштувати або до дати поста, або після Різдва.

нах та тотальної релігійної і культурної агресії. І саме Пречиста Діва Марія стала Заступницею перед Престолом Божим, до якої в молитовному сподіванні поринув православний люд, шукаючи її небесного захисту.

В далекому 1612 році населення Московії знайшло в собі силу зрозуміти, що всі криваві випробування були попущені за їхнє маловір'я та недостойне духовне життя, і спробували виправити його покаянням, постом і молитвою. І вже після загально народного каяття, після зміни суспільної свідомості, з чудотворним Казанським образом Божої Матері на чолі війська патріоти Мінін і Пожарський звільнили країну від окупантів. Відтоді ця ікона стала символом духовного оновлення та народної єдності для всього слов'янського православного світу.

Варто лише додати, що сьогоднішнім українцям свято на честь чудотворної Казанської ікони Божої Матері може стати у великій нагоді. Воно повинно нагадати усім нам головний історичний урок: справжнє відродження України можливе лише за умови перезавантаження свідомості всього народу – тобто покаяння, переімені розуму, причому – на загальнонаціональному рівні.

А ще для цього треба звертатися за Небесною допомогою, підносячи щирі молитви Господу та Його Пречистій Матері, адже чудотворних Образів у нас для цього – дякувати Богові – дуже багато.

21 листопада — церковне свято Собор Архістратига Михаїла та всіх Небесних Сил

Цей день також є православним Днем Києва, адже саме Архістратиг Михаїл є небесним покровителем нашої столиці.

Мі-ка-ель: або ж українською – Хто, як Бог?

Навіть ім'ям своїм Михаїл стверджує: ніхто не може бути рівним Богові. Цю істину він відстояв у битві з повсталим денницею, перемігши демонські полки.

Архистратиг означає головнокомандувач ангельських сил. Отці Церкви ототожнювали Михайла із таємничим вогняним стовпом, що йшов попереду ізраїльтян під час їхнього вихо-

ду з Єгипту. Серед численних земних перемог Архистратига – потоплення війська фараона, здобуття Землі Обітованої, а пізніше, (в часи пророка Ісаї), знищення величезної ассирійської армії (непереможного Синаххериба) під час облоги Єрусалима.

Взагалі слово «ангел» в перекладі означає «вісник». Сповідати людям волю Божу, відкривати таємниці віровчення, благовістити про великі справи – саме до цього й прикликані ангели, серед котрих ми вирізняємо сім найвищих. Це архангели: Гавриїл, чиє ім'я означає «сила Божя», провісник та слугитель Божественної всемогутності; Рафаїл – цілитель людських немочей; Уриїл – просвітитель світлом Божим; Селафіїл – той, хто пробуджує на молитву; Іегудіїл, який зміцнює людей, що прославляють Бога; Варахїїл – архангел, який роздає нагороду і благословення за добрі вчинки, та Іеремїїл, ім'я якого означає – піднесення до Бога.

Найбільш шанований серед них – саме Михайл, покровитель багатьох країн і міст, серед яких – і золотoverха столиця України. Щоб відчути значення цього святого в житті нашої столиці, варто лише поглянути на міський герб.

Цього дня ми повчаємося від слів апостола Павла з його послання до Євреїв: «Не Ангелам Бог підкорив майбутній всесвіт; навпаки, хтось десь засвідчив, кажучи: що це «людина», що Ти пам'ятаєш про неї? Або син людський, що Ти відвідуєш його? Небагато Ти принизив його перед Ангелами; славою і честю вінчав його і поставив його над ділами рук Твоїх...» (Гл.2 вірші 5-7).

Вшановуючи Архистратига Михайла та інших небесних захисників, не будьмо забувати, що справжнє поклонання людини – в міру сил уподібнюватись до Ангелів в їхній духовній чистоті, боротьбі за перемогу добра і вірності в служінні Богу, і тоді одного дня і для нас відчиниться Небо.

Христос посеред нас!

ЯК ПРОВЕСТИ РІЗДВЯНИЙ ПІСТ

1. Про народження Спасителя

Виганяючи наших прабатьків з раю, Сам Бог обіцяв їм Спасителя (Бут.3:15), і неодноразово повторював цю обіцянку

(Бут.22:18; 2Цар.7:12-13), щоб приготувати людей до Його прийняття. Усі пророцтва, які відносились до втілення Сина Божого, справдилися.

У церковному каноні на Різдво Христове говориться, що «мудрий Творець знову возстановлює людину, яка, будучи створена за образом Божим, розтліла від злочину, вся піддалася пошкодженню і позбулася вищого Божественного життя». Можна сказати, що весь Всесвіт очікував небесного Спасителя.

Перед народженням Спасителя римський імператор Август, який правив тоді і підкореною Іудеєю, повелів провести у всій великій імперії всенародний перепис. Всі піддані Римської імперії відправилися для перепису в свої рідні міста. Діва Марія і Йосип жили в Назареті, місті Галілейському, але так як обидва вони походили з роду і дому Давидового, що мешкав у зем-

людовій, у Вифлеємі, місті Давидовому, то вони і попрямували в це місто.

людовій, у Вифлеємі, місті Давидовому, то вони і попрямували в це місто.

У цьому місті й виповнилося пророцтво пророків про народження Спасителя: Ось Діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл (Іс.7:14); І ти, Вифлеєме, хоч малий ти у тисячах Юди? із тебе Мені вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі (Мих.5:2).

Народжене у вертепі Немовля, оповите пеленами, було покладене у ясла, що знаменує глибоке приниження, до якого опустилася грішна людина, що потребує небесної допомоги Боголюбдності.

Але ні нічний морок, ні вертеп, ні ясла, ні пелени - ці перші образи Його смирення і приниження - не могли втаїти Божественної слави Немовляти. Про народження Немовляти одразу дізнались вифлеємські пастухи і східні мудреці, тобто «простакі і мудреці». Пастухи, що прийшли в вертеп після явлення їм Ангела з небесними світилами, поспішили до Вифлеєму й першими поклонилися Немовляті-Господеві.

Перед Його народженням з'явилася на сході від Вифлеєму чудесна зірка. Своїм явленням вона сповістила світові, що засяяла зірка від Якова, і підіймається Спаситель з Ізраїля (Числ.24:17). Незвичайна зірка привела зі сходу, на поклоніння новонародженому Цареві Іудейському волхвів, або мудреців, які, впавши перед Ним, вклонилися і піднесли Йому дари - золото, ладан і смірну. Золото - як Цареві, ладан - як Богу, смірну - «як людині смертний».

За висловом Церкви, не тільки пастухи і волхви довідалися і визнали Христа Спасителя, але й кожна твар принесла народженому Господу дар: Ангели - спів, небеса - зірку, пастирі - чудо, волхви - дари, земля - вертеп, пустеля - ясла, люди - Матір Діву, язичництво - зачаток християнства в своїх волхвів.

Так, в Вифлеємському вертепі крізь приниження народженого Спасителя засяяла Божественна слава.

2. Про встановлення Різдвяного посту

Встановлення Різдвяного посту, як і інших багатоденних постів, відноситься до стародавніх часів християнства. Вже з четвертого століття свят. Амвросій Медіоланський та блаженний Августин згадують у своїх творах Різдвяний піст. У п'ятому столітті про давність Різдвяного посту писав свят. Лев Великий.

Спочатку Різдвяний піст тривав в одних християн сім днів, в інших - трохи більше. На соборі 1166 р. при константинопольському патріархові Луці та візантійському імператорі Мануїлу всім християнам було визначено зберігати піст перед великим святом Різдва Христового сорок днів.

Антіохійський патріарх Вальсамон писав, якщо «сам святійший патріарх сказав, що, хоча дні цих постів (Успенського і Різдвяного) не визначені окремим правилом, все ж заставляє нас, однак, слідувати неписаним церковним переказам і тому потрібно поститися від 15 дня листопада».

Різдвяний піст - останній багатоденний піст у році. Він починається 15 (28 - за новим стилем) листопада і триває до 25 грудня (7 січня), триває сорок днів і тому іменується в Церковному уставі Різдвяною Чотиридесятницею, так само, як і Великий піст. Так як заговини на піст припадає на день пам'яті св. апостола Филипа (14 листопада старого стилю), то цей піст називають Филиповим.

Різдвяний піст - зимовий, він служить для нас освяченням останньої частини року, таємничим оновленням духовного єднання з Богом і приготуванням до святкування Різдва Христового.

За словами преп. Симеона Фессалонікійського, «піст Різд-

вяної Чотиридесятниці зображує піст Мойсея, яким постив Він сорок день і сорок ночей, отримав на кам'яних скрижалях накреслення слів Божих. А ми, постимось сорок днів, споглядаємо і приймаємо живе слово від Діви, написане не на каменях, але що втілюється і народилося, і долучаємося до Його Божественної плоти». Різдвяний піст встановлений для того, щоб ми до дня Різдва Христового очистили себе покаанням, молитвою і постом, щоб з чистим серцем, душею і тілом могли благоговійно зустріти Сина Божого, Який з'явився у світ, і щоб, окрім звичайних дарів і жертв, принести Йому наше чисте серце і бажання слідувати Його вченню.

3. Як харчуватися в Різдвяний піст

Устав Православної Церкви учить, від чого слід стримуватися під час постів - «всі благочестиві і ті, що постяться строго, повинні дотримувати устав про якість їжі, тобто стримуватися в посту від деяких брашен, не як від поганих (та не буде цього), а як від непристойних посту і заборонених Церквою. Брашна, від яких повинно стримуватися в пости, суть: м'ясо, сир, коров'яче масло, молоко, яйця, а іноді і риба, дивлячись на відмінності святих постів».

Правила утримання, встановлені Церквою в Різдвяний піст, настільки ж суворі, як і в Петрів піст. Крім того, в понеділок, середу і п'ятницю Різдвяного посту статутом забороняються риба, вино і елей і дозволяється приймати їжу без масла (сухояденіє) тільки після вечірньої. В інші ж дні - вівторок, четвер, суботу і неділю - дозволено приймати їжу з рослинною олією. Риба під час Різдвяного посту дозволяється в суботні і недільні дні і великі свята, наприклад, в свято Введення в храм Пресвятої Богородиці, в храмові свята і в дні великих святих, якщо ці дні припадають на вівторок або четвер. Якщо ж свята припадають на середу або п'ятницю, то дозвіл поста покладений тільки на вино і елей.

Від 20 грудня до 25 грудня (старого стилю) пост посилюється, і в ці дні навіть в суботу і неділю риба не благословляється. Тим часом саме на ці дні припадає святкування цивільного Нового року, і нам, православним християнам, треба бути особливо зібраними, щоб веселощами, винопиттям і споживанням їжі не порушити строгість посту.

Постуючи тілесно, в той же час необхідно нам поститися і духовно. «Постящися, братіє, тілесно, постимо і духовно, наступаючи на усяк союз неправди», - заповідає Свята Церква.

Піст тілесний без посту духовного нічого не приносить для спасіння душі, навіть навпаки, може бути і духовно шкідливим, якщо людина, утримуючись від їжі, переймається свідомістю власної переваги від свідомості того, що він постить. Справжній піст пов'язаний з молитвою, покаанням, з утриманням від пристрастей і пороків, викоріненням злих справ, прощенням образ, з утриманням від подружнього життя, з виключенням розважальних і видовищних заходів, перегляду телевізора. Піст не мета, а засіб - засіб упокорити свою плоть і очиститися від гріхів. Без молитви і покаання та святих Тайн Тіла і Крові Христа Спасителя піст стає всього лише дією.

Деякі вважають, що при сучасному тяжкому становищі в Україні, коли не виплачують зарплату, коли у багатьох немає грошей, піст не тема для розмови. Нагадаємо слово Оптинських старців: «Якщо не хочуть постити добровільно - будуть постити недобровільно ...».

Нехай Господь всім посилає Своє небесне Благословення. І дарує нам щастя і радість зустріти Різдво Господа нашого Ісуса Христа.

ду на підніжжя тієї чи іншої політичної партії". Через декілька днів він був закопаний живим у землю, але пам'ять його жива на Землі.

Римські посадовці в переважній більшості своїй були розумними людьми і послідовними дипломатами. Адже Рим поважав і навіть сприяв розвитку всіх національних релігій. Кланяйтесь кому хочете, головне, щоб справно платили податки. А тому суть їхніх претензій полягала не тільки в тому, що мученики не хотіли кланятися генію патрона язичницької держави, римського імператора і тим самим порушували порядок. В Єрусалимі, наприклад, не було ідолів і євреїв не примушували поклонятися богам, тому що це забороняла їх національна релігія. Римляни не тільки не принижували національних релігій своєї імперії, але, навпаки, навіть сприяли їх розвитку. Історик Іосиф Флавій в своїх «Іудейських древностях» описує історію, як римський прокуратор вирішив на фронтоні Єрусалимського храму повісити зображення Імператора, але ним же був за це жорстоко покараний, адже це могло призвести до кривавих сутичок.

Уявіть собі римського адміністратора, що допитував християнина: «А якої національності твій Бог? Де він живе, коли він породив ваш народ і що вам подарував? Якщо він мені сподобається, я його зображення поставлю з поваги до твого народу в своїй домашній кумирні поряд з іншими богами. Наша держава демократична і сповідує плюралізм». І християни відповідали приблизно так, як ми сьогодні сповідуємо істину на кожній Літургії: «Наш Бог не має ніякої батьківщини, Він Сам створив і небо, і землю, і людину. Він подарував нам можливість жити з Христом всюди і завжди і вічно. Він дав нам Заповіді, по яких живучи, ми надіємось потрапити в Царство Небесне».

Ось саме цей факт і ставив в глухий кут толерантну язичницьку імперію. Виходить, що древня висока культура Риму, її світова слава і могутня сила, – ніщо? Але ж в порівнянні з чим, чи точніше, з Ким? Недаремно найретельніше переслідували християн найвидатніші, гуманні і талановиті імператори Риму. Я не беру до уваги таких моральних вирождів як Нерон чи Діокетій, які знищували, подібно до Сталіна в СССР, все що мислило, жило і дихало. Такі властители як Траян, чи Діоклетіан в історії світу залишилися видатними людьми, що внесли свою вагу до розвитку світової культури і науки. Але от в історії Церкви вони фігурують як найбільші гонителі. Найкращі люди римської держави, такі як, наприклад, великомученик лікар Пантелеймон, чи полководець Георгій Побідоносець не знали милості, якщо вони виявлялись християнами. Імператори наближали їх до себе, тому що бачили не тільки здібності, але й старанність і чесність. Вони вміли це цінити і щедро відплачували за хорошу службу. Але коли християни виявлялись такими ж чесними і мужніми в своїй вірі у Христа, то це сприймалось як гордія, невдячність, і їх присутність в імперії на керівних посадах вважалась небезпечною для держави.

Пам'ять мучеників шанувалась у святій Церкві ще задовго до того, як були встановлені навіть такі величні свята як Різдво Христове чи Благовіщення... Серед мучеників, які з древніх часів шануються нашою Церквою так само велично як і Грецькою, стоїть св. Димитрій Солунський. Храмів, побудованих в честь цього святого дуже багато на Україні. Він був відмінним воїном, слухняним сином і відповідальним адміністратором в ідеально побудованій соціально-адміністративній системі Римської імперії. Захищаючи свою язичницьку Батьківщину, боронячи Фессалоніки від варварів-слов'ян, він тим самим служив Господу. «Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога.... Роби добро, і матимеш похвалу від неї, бо володар Бо-

жй слуга, тобі на добро... Тому треба користися не тільки ради страху кари, але й ради сумління» (Рим. 13, 1-5). Імператор Максиміан, що й наказав його стратити, втрачав талановитого полководця, але вибір святого мученика був однозначний: «Я служу тобі, як царю земному, але поклоняюся лише Господу, Царю Небесному».

Іншими словами, який солдат, який і християнин. Подвиг мучеництва – це завершення подвижництва щоденного, сповідництва натхненного. Мені здається, нам, українцям, приклад Димитрія Солунського повинен сьогодні слугувати уроком, і вказувати шлях боротьби з ненавистю і зневагою, що панують в суспільстві. Православні християни, що належать до УПЦ і до УПЦ КП такі ж самі патріоти, які самовіддано працюють на славу своєї держави, які служать у війську, боронячи суверенітет України. Господа не можна обманути, Він дивиться на серця. Який ти був священник, вчитель, чи воїн, таким тебе і призве Господь в свій час.

Не в тому героїзм, щоб забирати храми у сусіда, що є прихожанином УПЦ, і таким чином стверджувати правоту своїх поглядів в критичний для країни час, чи безчестити УПЦ КП, як схизматиків. Якщо ти, живучи на своїй Батьківщині, не любив своїх ближніх в угоду якійсь там російській чи українській націоналістичній ідеї, то такий і буде суд: «Ідіть від Мене геть, проклятий, в вогонь вічний, приготований дияволові й ангелам його; бо голодував Я, і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви Мене не напоїли; був чужинцем, і ви мене не прийняли; нагим, і ви мене не одягнули; недужим і в тюрмі, і не навідалися до Мене» (Мф 25,41-43). «А як же можна було, якщо Ти ходив в "москальську" церкву?»

«Блаженні ви, коли будуть ганьбити вас та переслідувати, і зводити на вас усякі наклепи та лихословити вас через Мене...» (Мф 5,11). Після того, як в нас забрали декілька храмів, ми, не страждаючи сором'язливістю, просто впевнені, що ці слова точно про нас, прихожан УПЦ, мучеників істинної Церкви сказані. Хочу наперед повідомити, що це не так. Хоча б тому, що ми при цьому лихословимо більше ніж лихословляли нас. Не помічав я щось на обличчях гонимих християн УПЦ на заході України і УПЦ КП на сході ніякого блаженства, лише скаженство. Це не мучеництво, а боротьба за свої права, котра виходить за рамки не тільки юриспруденції, але й простої культури і людяності. Ми недостойні мученицького вінця, бо немає в нас такого високого християнського життя. Думаю, не зайвим буде згадати тут слова не святого, але мудрого лицаря Дон Кіхота: «Свята віра велить нам робити добро ворогам і любити ненависників наших, ця заповідь здається нездійсненою тим, хто помишляє більше про мирське, ніж про Божеське, живе плоттю, а не духом. Бо Ісус Христос істинний Богочоловік, даючи нам Закон, сказав, що ярмо Його любе і тягар легкий, а отже не міг заповідати нам нічого надсильного».

Слов'янські народи недаремно так шанують пам'ять святих мучеників і зокрема, Димитрія Солунського. Він воював саме з слов'янами, борючись з гріхом, що поневолює людину, і примушує проявляти насилля. Мученик тим самим протронував іншу дорогу, той шлях, що веде до Царства Божого. «Мій друг – це ворог моїх пристрастей», – писав св. Ніколай Сербський. Таким самим другом став воїн Христовий слов'янам. Таке ж саме запитання, яке задавали Димитрію Солунському язичницькі мучителі, Церква Христова ставить устами Великому мученика й нам: «А що важливіше для вас, Христос, чи якась інша цінність, заради якої й до сьогодні ллється кров людська? Яке сім'я вона сіє на Землі?».

Денис Таргонский

<http://www.religion.in.ua/>

З ЖИТТЯ УПЦ КП

Генеральний штаб Збройних сил України відзначив Святійшого Патріарха Філарета почесною відзнакою

13 листопада 2015 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет у Синодальній залі Київської Патріархії зустрівся з командиром 101-ї окремої бригади охорони Генерального штабу Збройних Сил України полковником Миколою Швецем та відзначив його високою церковною нагородою – орденом архістратиґа Михаїла.

Вручаючи орден, Святійший Владика зазначив, що Церква завжди залишається зі Збройними силами України, які боронять державу та незалежність, - тому то й Церква постійно допомагає Армії.

Також Предстоятель наголосив, що у війні перемагає дух, а не зброя, а дух у наших військових та нашого народу - міцний.

Командир 101-ї окремої бригади ЗСУ полковник Микола Швець передав Святійшому Патріарху Київському і всієї Руси-України Філарету від імені начальника Генерального штабу ЗСУ Генерала армії Віктора Муженка Почесну медаль «За заслуги перед Збройними Силами України» та пам'ятний зразок сучасної української військової уніформи з відзнаками капелана - військового священника.

У зустрічі також взяли участь Голова Синодального управління військового духовенства митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан та військовий священник Костянтин Лозинський.

Єпископ Митрофан взяв участь в урочистих заходах з нагоди Дня Гідності та Свободи

21 листопада 2015 року єпископ Харківський і Богодухівський Митрофан взяв участь в урочистих заходах з нагоди Дня Гідності та Свободи.

Під час урочистостей пролунав Гімн України.

В урочистому покладанні квітів до пам'ятника Тарасу Шевченку також взяли участь голова Харківської обласної державної адміністрації Ігор Райнін, представники ХОДА, силових структур області, громадськості, духовенства, учасники харківського Євромайдану.

Присутні вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Наприкінці урочистостей єпископ Митрофан у співслужінні прот. Віктора Маринчака відслужив панахиду за загиблими.

Актовий день Дніпропетровської духовної семінарії

9 листопада 2015 року Дніпропетровська духовна семінарія УПЦ Київського Патріархату відзначила Актовий день на честь свого небесного покровителя – преподобного Нестора Літописця.

Урочистості розпочалися 8 листопада 2015 року з Всенічного бдіння та 9 листопада – Божественної літургії свт. Іоана Золотоустого у семінарському храмі святих первоверховних апостолів Петра і Павла.

Богослужіння очолив митрополит Богородський Адріан у співслужінні єпископа Дніпропетровського і Криворізького Симеона, єпископа Луганського і Старобільського Афанасія, єпископа Запорізького і Мелітопольського Фотія, ректора ДДС прот. Ореста Юнака, канцлера Дніпропетровської єпархії прот. Віталія Лопушанського, секретаря Вченої ради Волинської православної богословської академії прот. Василя Лозовицького, викладача ВПБА прот. Миколи Цап'юка, старшого викладача, секретаря кафедри богослів'я Київської православної богословської академії диякона Михаїла Омельяна, викладачів навчального закладу та духовенства єпархії, які допомагали у розбудові Дніпропетровської духовної семінарії.

Також серед поважних гостей на богослужінні був присутній декан богословського факультету КПБА Олександр Якович Мирончук.

За Літургією була піднесена молитва за Україну, а також прохання про визволення нашої Батьківщини від нашествия чужинців та про подолання розділення Української Православної Церкви.

На запричасному з благословення правлячого Архієрея, владыки Симеона, проповідь виголосив протоієрей Михайло Стіню, викладач Літургії ДДС.

Завершилося богослужіння подячним молебнем і молитвою до преподобного Нестора Літописця.

Далі у середній частині семінарського храму відбулося урочисте засідання з нагоди празника.

Актову частину відкрив ректор протоієрей Орест Юнак, який привітав усіх зі святом та коротко ознайомив присутніх зі здобутками Дніпропетровської духовної школи за 2014 / 2015 навчальний рік.

Потім архієреям, гостям, викладачам, студентам був презентований відеоролик про життя Семінарії від початку відновлення до сьогодні.

Наступною виступила із доповіддю «Сторінками минулого духовної школи» завідувач кафедри церковної історії та гума-

НІКОЛИ НЕ ЗАБУТИ, НІКОЛИ НЕ ПРОБАЧИТИ

КОЛОНКА БОГДАНА СЕРЕДЮКА З ДЕТРОЙТА (США)

Знищення українців голодом було потрібно Сталіну щоб утримати Україну в СРСР. Індустріалізація, зростання рівня освіти, збільшення частки українців серед міського населення неминуче призвели б до усвідомлення доцільності і можливості існування України як окремої держави. Надто після об'єднання усіх земель – від Сяну до Дону. Розуміючи неминучість зіткнення з Німеччиною у прагненні до світового панування, Сталін знищив частину українського етносу голодом, ще частину силоміць переселив до Сибіру та на Далекий Схід. Лише потреба СРСР у якісних роботящих та розумних людях для армії та промисловості, а також зростання рівня глобальності інформації та рух шістидесятників вберегли нас від масштабнішого винищення та асиміляції росіянами вже у інші способи після Сталіна. Досі демографи сперечаються: скільки життів українців забрав Голодомор. Достеменно, що більше ніж Перша Світова як у російській, так і у Австро-Угорській арміях. Може, що більше, ніж і у Другій Світовій.

РЕКЛАМА

ШВИДКО
ЗРУЧНО
ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MIST з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- ◆ ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ
В Україну: 30-40 днів
В Москву: 30-40 днів
В Ст. Петербург: 35-45 днів
Решта регіонів на www.meest.us
- ◆ ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:
В Україну: 3-5 робочих днів
В Москву: 5-7 робочих днів
- ◆ ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ◆ ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- ◆ УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ◆ ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

MIST MEEST

Marketing and design by imaginestudio.com

Редагує колегія. Адрес редакції: Релігійний бюлетень журналу «Бористен»
«Наша Церква - Київський Патріархат», вул. Телевізійна, 3,
49010, м. Дніпропетровськ, Україна. Тел. 050-340-28-27.
E-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво редакції:

У США
Mr. V. Babanskyj, 74,
Oakridge Lane
Watchung, N.J.
07069, USA.

В Україні:
Володимир Барна
вул. Банкова, 2
01024, м. Київ
тел. 066-62432-31

Підписано до друку 20.12.2015 г. Формат 60X84/8,
друк офсетний. Умов. друк. арк. 1,86.

Друк ФООП Борисенко О.Л.
Свідоцтво ДК № 4966 від 25.08.2015
м. Нікополь, вул. Черняхівського, 35